September 2025 v.38

Fjortonde söndagen efter trefaldighet
Enheten i Kristus

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

ST PETERS KYRKA

VECKANS KALENDER

Onsdag 17 september
18:00 Bibelsamtal för unga vuxna

Torsdag 18 september
Öppen Kyrka
13:00-15:00 Dagträff.
17:00-19:00 Kvällsträff med soppa kl.18:00

Lördag 20 september
17:00 Mackfabriken och diakonivandring.

Söndag 21 september
11:00 Gudstjänst
Predikan: Andreas Bergström
Ledning: Jenny Arnerlöf
Orgel: Göran Grahn
Bibeltexter: Jesaja 11:10-13, Filipperbrevet 2:1-5, Lukasevangeliet 5:38-48, Psaltaren 95:1-7

VIKTIG INFORMATION

- Du som kan baka en smulpaj till församlingskvällen 11 okt är välkommen att anmäla det till pastor Jenny!

Kontakta pastorerna:
Pastor Jenny Arnerlöf
070 306 6346
pastorn@stpeterskyrka.se

Pastor Carl Lagerkvist:
073 261 1600
diakonipastorn@stpeterskyrka.se

Equmeniakyrkan

En forskare har räknat ut att från kyrkans begynnelse har kristna grupper av olika slag och på olika platser och i skilda tider skrivit närmare 1000 olika trosbekännelser. Alla tusen är inte radikalt olika; tvärtom är det ofta bara nyanser som skiljer dem åt. Det finns bara en trosbekännelse som nästan alla kyrkor har delat gemensamt – den vackra Niceanska som blev 1700 år gammal i år. (Lite tråkigt att vi i protestantiska sammanhang använder det mer sällan under våra gudstjänster… det är nog för att den är längre och vi har bråttom). Alla dessa bekännelser har inte uppstått på grund av konflikt eller meningsskiljaktigheter men att det finns så många säger något om hur svårt strävan efter enhet är.

Försök till enhet under världshistorien har nästan alltid inneburit en maktutövning som tvingar till uniformitet eller stöter ut det som är olikt. Enhet bland människor verkar lika svårfångad som kvicksilver och strävan efter det har ironisk nog oftast förstört möjligheten att uppnå en enhet som skulle vara värd att ha. Kyrkans historia, liksom världens historia, präglas av konkurrens och sekterism, våld och förtryck. Det sekulära samhället som styrs av lag och ordning kom till stånd för att hjälpa Europas olika kristna grupperingar att sluta begå våld mot varandra. En traktat från den första halvan av 1600 talet (när reformationen innebar höga religiösa spänningar) gav en enkel vägledning som har hjälpt kristna av olika sorter komma närmare varandra: *I det väsentliga, enhet; i det icke-väsentliga, frihet; i allt, kärlek.*

Det väsentliga är vår treeniga Gud: Guds skapade, frälsande och helgande verk (att Gud frälser oss). Det icke-väsentliga handlar om form och organisation, samt våra läror kring frälsningens praktiska konsekvenser (hur vi förstår frälsnings innebörd). I allt, kärlek, innebär att även när vi inte är överens om det icke-väsentliga vill vi erkänna varandra som får i Jesu hjord.

Att vår kyrka, Equmeniakyrkan, är ett tecken på mångfald i enhet är bra. Att tala om “vår kyrka” är både nödvändigt och beklagligt. Det är nödvändigt för tydlighetens skull kring vilka vi är. Men det är beklagligt då kyrkan inte är vår egendom. Kyrkan tillhör Kristus och han älskar den. Om vi i vår församling och vårt samfund vill uppnå en livsbejakande enhet, det vill säga en enhet som speglar något av vår treenig Gud, är det inte enhet som vi skall sträva efter, utan kärlek. För kärlek kan ena olika saker utan att förstöra eller begå våld mot dem.

Jenny Arnerlöf